

355 Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών Πειραιά

Σκοπός

Το Τμήμα Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών (ΔΕΣ) είναι το ένατο κατά χρονολογική σειρά ιδρύσεως τμήμα του Πανεπιστημίου Πειραιώς. Το Τμήμα λειτουργεί από το ακαδημαϊκό έτος 2000-2001.

Το Τμήμα ΔΕΣ έχει ως ιδρυτική αποστολή να καλλιεργεί και να προάγει τις κοινωνικές επιστήμες, στην ευρωπαϊκή και διεθνή τους διάσταση, μέσω της διεπιστημονικής διδασκαλίας και έρευνας.

Οι προκλήσεις της σύγχρονης διεθνούς πολιτικής και οικονομικής πραγματικότητας και η διαδικασία της ευρωπαϊκής ενοποίησης, στην οποία συμμετέχει και η Ελλάς, εμφανίζουν επιτακτική την ανάγκη εκπαίδευσης ανθρώπινου δυναμικού, ικανού να στελεχώνει διεθνείς και ευρωπαϊκούς οργανισμούς, την ελληνική δημόσια διοίκηση καθώς και ιδιωτικές επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον ελληνικό και στο διεθνή χώρο.

Το συγκριτικό πλεονέκτημα του Τμήματος ΔΕΣ έγκειται στην ισοδύναμη ανάπτυξη τριών επιστημονικών-διδακτικών πυλώνων μέσω ενός ενιαίου Προγράμματος Σπουδών και ενιαίου πτυχίου:

(α') Του διεθνούς και ευρωπαϊκού θεσμικού πυλώνα,

(β') του πυλώνα της διεθνούς και ευρωπαϊκής πολιτικής, και

(γ') του διεθνούς και ευρωπαϊκού οικονομικού πυλώνα.

Το Τμήμα ΔΕΣ, βασισμένο στο υψηλό επιστημονικό επίπεδο διδακτικό και ερευνητικό προσωπικό του, καθώς και σε συνεργασία με διεθνούς κύρους επιστημονικά ιδρύματα, συμπληρώνει την ήδη αναγνωρισμένη διδακτική και ερευνητική παρουσία του Πανεπιστημίου Πειραιώς.

Επαγγελματικές Διέξοδοι

Για τους αποφοίτους του Τμήματος ΔΕΣ ανοίγεται ένα ευρύ φάσμα επιλογών στην επαγγελματική τους σταδιοδρομία. Ενδεικτικά αναφέρονται:

Διεθνείς και Ευρωπαϊκοί Οργανισμοί
Ελληνική Δημόσια Διοίκηση
Ιδιωτικές Επιχειρήσεις

Ειδικότερα για τους αποφοίτους του Τμήματος πεδία απασχόλησης συνιστούν μεταξύ άλλων:

Τα Όργανα Διεθνών Οργανισμών
Τα Όργανα της ΕΕ
Τα Όργανα άλλων Ευρωπαϊκών Οργανισμών
Η Δημόσια Διοίκηση και οι Οργανισμοί του ευρύτερου δημόσιου τομέα
Οι Ιδιωτικές Επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον ελληνικό και διεθνή χώρο
Τα ΜΜΕ

Πρόγραμμα Σπουδών

Η φοίτηση στο Τμήμα Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών θα διαρκεί 4 χρόνια. Κάθε χρόνος διαιρείται σε δύο ακαδημαϊκά εξάμηνα, το χειμερινό και το

θερινό. Συνολικά τα ακαδημαϊκά εξάμηνα θα είναι 8.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ 1ΟΥ ΕΞΑΜΗΝΟΥ

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΙ ΘΕΣΜΟΙ

Ευρωπαϊκή Ένωση / Ευρωπαϊκές Κοινότητες: αναλύονται οι συνθήκες υπό τις οποίες ιδρύθηκαν και εξελίχθηκαν οι Ευρωπαϊκές Κοινότητες (Ευρωπαϊκή Κοινότητα Άνθρακος και Χάλυβος, Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα και Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας), η σύλληψη του θεσμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα κύρια κοινοτικά όργανα (Συμβούλιο, Επιτροπή, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Δικαστήριο και Ελεγκτικό Συνέδριο), οι στόχοι και οι αρμοδιότητες καθώς και τα μέσα επίτευξης. Ιδιαίτερη έμφαση δίδεται στην ανάδειξη του ιδιότυπου και δυναμικού χαρακτήρα του κοινοτικού / ενωσιακού φαινομένου συγκριτικά με άλλους διεθνείς θεσμούς και οργανισμούς.

Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών, συμβούλιο της Ευρώπης, Οργανισμός για την Ασφάλεια και την Συνεργασία στην Ευρώπη (ΟΑΣΕ): στο πλαίσιο του οικουμενικού ή του περιφερειακού χαρακτήρα τους εξετάζεται η ίδρυση, αποστολή, εξέλιξη και διεύρυνση των εν λόγω πολιτικών διεθνών Οργανισμών, οι στόχοι και οι αρμοδιότητές τους, ο τρόπος λήψης αποφάσεων και ο ρόλος τους σήμερα.

Τέλος το μάθημα ολοκληρώνεται με την παρουσίαση και ανάλυση του ρόλου, σκοπού, αρμοδιοτήτων και οργάνων τεσσάρων επιπλέον Διεθνών Οικονομικών Οργανισμών: Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου – GATT, Διεθνές Νομισματικό ταμείο, Παγκόσμια Τράπεζα, Οικονομικός Οργανισμός Συνεργασία και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ).

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Ο σκοπός του μαθήματος αυτού είναι να παρουσιάσει τις κυριότερες πολιτικές εξελίξεις, τάσεις και γεγονότα στην Ευρώπη κυρίως κατά την διάρκεια του 19ου και 20ου αιώνα. Έμφαση θα δοθεί στο τι σημαίνει και πως διαμορφώθηκε η σύγχρονη Ευρώπη, στην ευρωπαϊκή επαναστατική παράδοση, καθώς και στις συνέπειες των δύο παγκοσμίων Πολέμων. Επίσης θα αναλυθεί σε βάθος η ειρηνική προσπάθεια για την επίτευξη της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, αλλά και η αστάθεια που επικρατεί σήμερα στην Νοτιοανατολική Ευρώπη.

Ειδικότερα διδάσκονται τα εξής: Η «Δημιουργία» της Ευρώπης. Οι Ευρωπαϊκές Επανάστασεις. Ο ταραχώδης 19ος αιώνας. Ο Καταστρεπτικός 20ός αιώνας. Η δημιουργία της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας. Λειτουργία και ιστορία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ευρωπαϊκή Ένωση: Πρόσφατες Εξελίξεις και Προοπτικές. Πολιτική Ιστορία της Ελλάδας τον 20ο αιώνα. Πολιτική Ιστορία των Βαλκανίων στον 20ο αιώνα. Διάλυση της Γιουγκοσλαβίας. Η κρίση στο Κόσοβο. Συμπεράσματα: Ευρωπαϊκή Πολιτική Ιστορία στο κατώφλι του 21ου αιώνα.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Με το μάθημα «Εισαγωγή στην επιστήμη του Δικαίου» επιδιώκεται η διδασκαλία των βασικών πτυχών της Επιστήμης του Δικαίου. Καταρχήν το Δίκαιο παρουσιάζεται στην καθημερινή πρακτική του διάσταση, ως συνεκτικό κανονιστικό σύστημα, το οποίο διέπει τις ανθρώπινες σχέσεις και ρυθμίζει την κοινωνική συμβίωση. Από την άποψη αυτή δίδεται έμφαση στους θεσμούς του εν γένει Δικαίου, είτε του Ιδιωτικού, είτε του Δημόσιου. Στο πλαίσιο αυτό, η γνώση του Δικαίου λειτουργεί ταυτόχρονα και ως μέθοδος δυναμικής προσέγγισης και ανάλυσης των κοινωνικών σχέσεων, με την οποία αξιολογείται η θεσμική συγκρότηση της ελληνικής κοινωνίας και αποκρυσταλλώνεται ο σύγχρονος νομικός πολιτισμός μας. Συνεπώς, η διδασκαλία του συγκεκριμένου μαθήματος δεν αποσκοπεί μόνον στη γνώση βασικών νομικών θεσμών, αλλά και στην ανάπτυξη από τους φοιτητές νομικής σκέψευς, ικανής να συμβάλει στην ωριμότερη θεσμική προσέγγιση του σχετικού με τις διεθνείς και ευρωπαϊκές σχέσεις γνωστικού αντικειμένου του Τμήματος. Ειδικότερα διδάσκονται τα εξής:

Ορισμός του Δικαίου: θετικό – Φυσικό Δίκαιο. Διακρίσεις του Θετικού Δικαίου (Ιδιωτικό – Δημόσιο, Εσωτερικό – Διεθνές. Πρακτική Σημασία Διακρίσεων).

Δίκαιο και Ηθική: Η σχολή της Ηθικής ουδετερότητας του δικαίου. Η σχολή του ηθικού καθορισμού του Δικαίου.

Δίκαιο και Οικονομία: Η σχολή του καθορισμού του δικαίου από την οικονομική δομή της κοινωνίας. Η σχολή της διαλεκτικής σύνθεσης του δικαίου και οικονομίας και ο επηρεασμός της οικονομίας από το δίκαιο.

Ο Κανόνας του δικαίου: Ο κανών δικαίου ως προσαγή (εξαναγκαστικός χαρακτήρας) Ατομικοί και γενικοί κανόνες δικαίου. Η λογική μορφή των κανόνων δικαίου.

Οι πηγές του Ελληνικού δικαίου: Το Σύνταγμα. Το Κοινοτικό Δίκαιο. Ο τυπικός νόμος. Οι κανονιστικές πράξεις της Διοικήσεως. Το πρόβλημα της νομολογίας

των Δικαστηρίων ως πηγή του δικαίου. Οι διάφορες απόψεις.

Ερμηνεία και εφαρμογή των κανόνων δικαίου: τα είδη της ερμηνείας (Γραμματική, ιστορική, συστηματική, τελεολογική). Η εφαρμογή των κανόνων δικαίου (Η λογική των δικαστικών αποφάσεων).

ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Με το συγκεκριμένο μάθημα επιχειρείται η ανασύνθεση σ' ένα ενιαίο και συνεκτικό νομικό σύστημα όλων των επιμέρους διαδικασιών και υπηρεσιών της ελληνικής Δημόσιας Διοίκησης, οι οποίες αφορούν στις εξωτερικές σχέσεις της χώρας. Η Διοίκηση και Οργάνωση της εξωτερικής πολιτικής αντιμετωπίζει καταρχήν ως θεσμικό γεγονός και δευτερευόντως ως πολιτικό γίνεσθαι. Ο φοιτητής, από το εισαγωγικό εξάμηνο, προσεγγίζει τις εξωτερικές και διεθνείς σχέσεις με γνώμονα τη μελέτη της θεσμικής υποδομής του Κράτους στο επίπεδο της εξωτερικής πολιτικής. Διαθέτει έτσι ένα επιπλέον χρήσιμο μεθοδολογικό εργαλείο για την περαιτέρω εμβάθυνση στα σχετικά με τη διεθνή πολιτική και τις διεθνείς σχέσεις γνωστικά αντικείμενα. Παράλληλα, «χαρτογραφούνται» εξ' αντικειμένου όλες οι συγκεκριμένες επαγγελματικές δυνατότητες, τις οποίες προσφέρει η Δημόσια Διοίκηση στο επίπεδο των εξωτερικών σχέσεων της Χώρας ώστε να ενισχυθεί η σύνδεση του οικείου γνωστικού αντικειμένου με την κοινωνική πραγματικότητα και τις πρακτικές προοπτικές απασχολήσεις. Ειδικότερα εξετάζονται τα εξής:

Α. Η εκτελεστική λειτουργία:

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας (ΠτΔ): Η διεθνής εκπροσώπηση του Κράτους. Το Διπλωματικό Γραφείο του ΠτΔ.

Η κυβέρνηση: Ο πρωθυπουργός. Το Διπλωματικό Γραφείο του πρωθυπουργού. Το Υπουργικό Συμβούλιο. Διυπουργικά Συμβούλια και Κυβερνητικές Επιτροπές. Το ΚΥΣΕΑ.

Το Υπουργείο Εξωτερικών: Η οργανωτική διάρθρωση του Υπουργείου Εξωτερικών. Η πολιτική ηγεσία. Η Διπλωματική Υπηρεσία.

Άλλες δημόσιες υπηρεσίες και υπουργεία: Η οικονομική διπλωματία. Η πολιτισμική διπλωματία. Η διεθνής εκπαιδευτική πολιτική. Η αμυντική διπλωματία.

Η Διπλωματία των μη κυβερνητικών οργανώσεων.

Β. Η νομοθετική λειτουργία: Η κυρωτική αρμοδιότητα της μούλης. Ο κοινοβουλευτικός έλεγχος. Η κοινοβουλευτική διπλωματία.

Γ. Η δικαστική λειτουργία: Ο δικαστικός έλεγχος της εξωτερικής πολιτικής. Η θεωρία των Κυβερνητικών Πράξεων.

Δ. Σχεδιασμός και άσκηση της εξωτερικής πολιτικής: Ο Συντονισμός. Σχεδιασμός και Ανάλυση. Ο χειρισμός κρίσεων.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ

Οι καταβολές της ευρωπαϊκής οικονομικής ολοκλήρωσης / τα βασικά στάδια της ευρωπαϊκής οικονομικής ολοκλήρωσης / πολιτικές και οικονομικές κινητήριες δυνάμεις / Βασικά στοιχεία για την οικονομία των κρατών μελών / Θεωρίες και σχήματα διεθνούς οικονομικής ολοκλήρωσης (ενιαία αγορά - κοινές και συνοδευτικές πολιτικές ή θετική και αρνητική ολοκλήρωση) / μέθοδοι οικονομικής ολοκλήρωσης (κοινοτικοποίηση, εναρμόνιση και ανταγωνισμός εθνικών συστημάτων) / οικονομικές απόψεις της αρχής της επικουρικότητας / ευρωπαϊκό οικονομικό σύνταγμα / υφιστάμενο επίπεδο οικονομικής ολοκλήρωσης στην ΕΕ (πλήρεις και ατελείς μορφές) / ευρωπαϊκή οικονομική ολοκλήρωση και παγκοσμιοποίηση / το μέλλον της ευρωπαϊκής οικονομικής ολοκλήρωσης: εμβάθυνση και / ή διεύρυνση;

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΩΝ Η/Υ

Τα πληροφοριακά συστήματα που βασίζονται στην τεχνολογία των Η/Υ έχουν αλλάξει δραματικά τον τρόπο με τον οποίο λειτουργούν και αναπτύσσονται οι επιχειρήσεις και οι οργανισμοί στην κοινωνία μας. Σκοπός του μαθήματος είναι, αφενός η προετοιμασία των φοιτητών στην κατανόηση του τρόπου οργάνωσης και λειτουργίας των πληροφοριακών συστημάτων, αφετέρου η πρακτική εξάσκησή τους με πραγματικές επιχειρηματικές εφαρμογές σε περιβάλλον WINDOWS. Το μάθημα αποτελεί σημαντικό εφόδιο για τα υπόλοιπα μαθήματα στα οποία απαιτείται υποστήριξη με εφαρμογές αυτοματισμού γραφείου (χρήση Internet, συγγραφή κειμένων, υπολογιστικά φύλλα, γραφικές παραστάσεις, δημιουργία παρουσιάσεων, κ.λ.π.).

Τα συστήματα Ηλεκτρονικών Υπολογιστών και επικοινωνιών χρησιμοποιούνται για την επίτευξη ανταγωνιστικών πλεονεκτημάτων καθιστώντας τις επιχειρήσεις και τους οργανισμούς ικανούς να ανασχεδιάσουν και υποστηρίξουν τις προσπάθειες της διοίκησης για επίτευξη συνολικής ποιότητας των προϊόντων ή των υπηρεσιών που παρέχουν. Συνεπώς, επιδίωξη του μαθήματος είναι επίσης να δώσει την ικανότητα στους φοιτητές να εκτιμήσουν τις δυνατότητες των συστημάτων Ηλεκτρονικών Υπολογιστών και επικοινωνιών, ώστε να μπορούν να διαμορφώνουν αποφάσεις σχετικές με την διαχείρισή τους ως στρατηγικών πόρων.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

Σκοπός του μαθήματος αυτού είναι να δώσει στους φοιτητές του Τμήματος ΔΕΣ μια γενική εικόνα του περιεχομένου και της φύσης της Στατιστικής Επιστήμης. Γι' αυτό, η ανάπτυξη των διαφόρων στατιστικών εννοιών και τεχνικών γίνεται με την ελάχιστη δυνατή χρήση μαθηματικών και δεν περιλαμβάνει αποδείξεις ή άλλες αναλυτικές διαδικασίες. Η έμφαση δίνεται στη λογική θεμελίωση των διαφόρων στατιστικών εννοιών και τεχνικών, η οποία συμπληρώνεται με την επισήμανση τόσο των αδυναμιών όσο και της χρησιμότητάς τους.

Ειδικότερα:

Εισαγωγή. Το αντικείμενο της Στατιστικής. Η Στατιστική ως μέθοδος επιστημονικής έρευνας. Η ανάπτυξη της Στατιστικής και η εφαρμογή της στις Κοινωνικές Επιστήμες.

Τα στατιστικά στοιχεία. Η φύση των στατιστικών στοιχείων. Η ακρίβεια των στατιστικών στοιχείων. Τα διαθέσιμα στατιστικά στοιχεία και οι πηγές τους. Δείγματα και Πληθυσμοί. Δειγματοληπτική έρευνα. Μέθοδοι επιλογής ενός δείγματος. Δειγματοληψία με και χωρίς επανάθεση. Κατάρτιση ερωτηματολογίων. Στατιστικοί Πίνακες. Ταξινόμηση των παρατηρήσεων. Κατανομές συχνοτήτων. Αθροιστικές κατανομές συχνοτήτων. Διμεταβλητές κατανομές συχνοτήτων. Κανόνες κατασκευής στατιστικών πινάκων.

Στατιστικά Διαγράμματα. Γραφιστική απεικόνιση των κατανομών συχνοτήτων. Αθροιστικά διαγράμματα. Διάφορα είδη στατιστικών διαγραμμάτων. Κανόνες κατασκευής στατιστικών διαγραμμάτων.

Λόγοι και Ποσοστά. Υπολογισμός λόγων και ποσοστών. Συγκρίσεις στοιχείων διαφορετικής φύσης. Ποσοστιαίες αναλογίες. Λόγοι λόγων ή ποσοστών. Μέτρα κεντρικής τάσης ή θέσης. Αριθμητικός μέσος. Ιδιότητες του αριθμητικού μέσου. Σταθμικός αριθμητικός μέσος. Διάμεσος, τεταρτημόρια και ποσοστιμότητα.

Μέτρα διασποράς, ασυμμετρίας και κύρτωσης. Ημιενδοτεταρτημοριακό εύρος. Μέση απόκλιση. Διακύμανση. Ιδιότητες της διακύμανσης. Τυπική απόκλιση. Συντελεστής μεταβλητότητας. Μέτρα ασυμμετρίας και κύρτωσης.

Αριθμοδείκτες. Έννοια και κατηγορίες αριθμοδεικτών. Απλοί και σταθμικοί αριθμοδείκτες. Εφαρμογές των αριθμοδεικτών.

Εισαγωγή στη Θεωρία των Πιθανοτήτων. Η έννοια της πιθανότητας. Κατανομές πιθανοτήτων. Η κανονική κατανομή.

Παλινδρόμηση και Συσχέτιση. Περιγραφή των σχέσεων μεταξύ δύο μεταβλητών. Συνδιακύμανση. Ιδιότητες της συνδιακύμανσης. Συντελεστής συσχέτισης. Εκτίμηση μιας εξίσωσης απλής γραμμικής παλινδρόμησης με τη μέθοδο ελαχίστων τετραγώνων. Ερμηνεία των συντελεστών μιας παλινδρόμησης. Τυπικό σφάλμα της εκτίμησης της παλινδρόμησης. Τυπικά σφάλματα εκτίμησης των συντελεστών παλινδρόμησης. Συντελεστής προσδιορισμού.

Χρονολογικές σειρές. Οι συνιστώσες των χρονολογικών σειρών. Εκτίμηση της τάσης μιας χρονολογικής σειράς με τη μέθοδο των ελαχίστων τετραγώνων. Εξομάλυνση μιας χρονολογικής σειράς με τη μέθοδο των κινητών μέσων. Εποχικότητα και μέθοδοι απαλοιφής της εποχικότητας. Υποδείγματα εκθετικής εξομάλυνσης.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

ΓΑΛΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Επίπεδο διδασκαλίας: Οι τρεις πρώτες ενότητες του DELF, A1-A2-A3, ή η διετής τουλάχιστον εκμάθηση της γαλλικής γλώσσας.

Η διδασκαλία στοχεύει στην εκμάθηση, ή επανάληψη, όλων των βασικών γραμματικών και συντακτικών φαινομένων, καθώς και του βασικού λεξιλογίου της γαλλικής γλώσσας. Κατά την προσέγγιση των γαλλικών κειμένων θα δίνεται ιδιαίτερη έμφαση τόσο στις ασκήσεις κατανόησης, όσο και στην χρήση του προφορικού και γραπτού λόγου.

Σημειώνεται ότι κατά το παρόν επίπεδο προβλέπεται η δυνατότητα απαλλαγής σε όσους είναι κάτοχοι τουλάχιστον του πρώτου επιπέδου του DELF (A1-A2-A3-A4), ή κάποιου αντίστοιχου διπλώματος. Θεωρείται υποχρεωτική η προσκόμιση της φωτοτυπίας του τίτλου γαλλικών σπουδών στον υπεύθυνο του μαθήματος, η δε βαθμολογία, που θα κυμαίνεται από το επτά έως το δέκα, θα εξαρτάται από το επίπεδο του προσκομιζόμενου διπλώματος.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Εισαγωγή στις βασικές δομές της γλώσσας βάσει απλών διαλόγων / κειμένων, με την επεξεργασία των οποίων επιτυγχάνεται η χρησιμοποίηση της γλώσσας γραπτάς και προφορικάς επάνω σε καθημερινά και ειδικά επαγγελματικά θέματα.

Διδασκαλία και επεξεργασία βασικών στοιχείων γραμματικής και σύνταξης της γλώσσας σε εντατικό ρυθμό.

Κατά την διάρκεια του εξαμήνου διανέμονται σημειώσεις.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ 2ΟΥ ΕΞΑΜΗΝΟΥ

ΔΙΚΑΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΈΝΩΣΗΣ

- I. Το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
 - Η Ευρωπαϊκή Ένωση ως νομική κατασκευή
 - Η νομική προσωπικότητα της ΕΕ
 - Οι νομικοί πυλώνες της ΕΕ
 - Το «παράγωγο» δίκαιο της ΕΕ
 - Διασυνταγματικές γεφυρώσεις μεταξύ ΕΕ και ΕΚ
- II. Το ευρωπαϊκό κοινοτικό δίκαιο
 - Η φύση του ευρωπαϊκού κοινοτικού δικαίου
 - Πηγές δικαίου της Ευρωπαϊκής Κοινότητας
 - Θεμελιώδεις αρχές, οργάνωση και διαδικασίες της ΕΚ
 - Τα κοινοτικά όργανα
 - Νομικές πράξεις της Ευρωπαϊκής Κοινότητας
 - Δικαιοπαραγωγικές διαδικασίες
 - Το σύστημα της έννομης προστασίας (εισαγωγή)
 - Θεμελιώδεις ελευθερίες και πολιτικές (εισαγωγή)
 - Θεμελιώδη δικαιώματα (εισαγωγή)
 - Ευρωπαϊκές εξωτερικές σχέσεις

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Με το συγκεκριμένο μάθημα επιχειρείται η εισαγωγή του φοιτητή στην Πολιτική Επιστήμη με ιδιαίτερη έμφαση στην μελέτη του εξουσιαστικού φαινομένου και τις θεωρίες για το Κράτος από την κλασική αρχαιότητα μέχρι σήμερα.

Ειδικότερα, το περιεχόμενο του μαθήματος έχει ως εξής:

- Έννοια της Πολιτικής Επιστήμης
- Κλάδοι της Πολιτικής Επιστήμης
- Μεθοδολογία Πολιτικής Επιστήμης
- Πολιτικοί παράγοντες
- Οι Αξίες στην Πολιτική
- Η Ιδεολογία
- Κανόνες Λειτουργίας
- Θεωρία της Πολιτικής
- Αρχαιότητα
- Μεσαίωνα
- Σύγχρονη Εποχή

ΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ

Στο μάθημα αυτό διδάσκονται οι ευρωπαϊκές πολιτικές, οι οποίες συγκροτούν θεσμικά το ρυθμιστικό και καθοδηγητικό πλαίσιο της οικονομικής και πολιτικής διαδικασίας της ευρωπαϊκής ενοποίησης. Ειδικότερα, προσεγγίζονται οι πολιτικές και δράσεις, οι οποίες αναδεικνύουν το οικονομικό, κοινωνικό και πολιτικό πρότυπο της Ευρωπαϊκής Ένωσης / Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Περιεχόμενο:

Εννοιολογική προσέγγιση και λειτουργική διερεύνηση του κοινοτικού οικονομικού και κοινωνικού χώρου: Σχέση μεταξύ των υπερεθνικών και των εθνικών οικονομικών δομών, το κοινοτικό οικονομικό πρότυπο, το κοινοτικό κοινωνικό πρότυπο, οι στρατηγικές της ευρωπαϊκής οικονομικής ολοκλήρωσης, η διαδικασία διαμόρφωσης των ευρωπαϊκών κοινοτικών πολιτικών.

Ευρωπαϊκές πολιτικές. Προφανείς προτάξεις στην ευρωπαϊκή οικονομική τάξη: Η εσωτερική αγορά (θεσμικός και οικονομικός ισολογισμός του προγράμματος της εσωτερικής αγοράς, εσωτερική αγορά / περιφερειοποίηση και παγκοσμιοποίηση), εσωτερική αγορά – επιχειρήσεις – απασχόληση, ανταγωνισμός (εκσυγχρονισμός των εφαρμοστέων επί των επιχειρήσεων κανόνων ανταγωνισμού, έλεγχος συγκεντρώσεων μεταξύ των επιχειρήσεων), διορθώσεις της αγοράς (βιομηχανική πολιτική, πολιτική για την έρευνα και την τεχνολογική ανάπτυξη, διευρωπαϊκά δίκτυα, ευρωπαϊκές δράσεις για τις επιχειρήσεις, ιδίως για τις ΜΜΕ), επισφράγιση της αγοράς (το κεκτημένο της σύγκλισης και η εισαγωγή του ευρώ, επιπτώσεις στις επιχειρήσεις σύμφυτες με την νομισματική ένωση, προσαρμογή των επιχειρήσεων), προς μια ευρωπαϊκή διοίκηση επιχειρήσεων (συγκλίσεις και αποκλίσεις δικαιοπαραγωγικής πολιτικής, πτυχές στρατηγικού ευρώ-management).

ΜΑΚΡΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

Έννοιες Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος (Α.Ε.Π.) – Καθαρού Εισοδήματος – Εθνικού Εισοδήματος – Αποσβέσεων – Μέτρηση Α.Ε.Π. Α.Ε.Π. ως εισόδημα και ως δαπάνη – Εθνικοί Λογαριασμοί – Οικονομικό Κύκλωμα. Συνολική κατανάλωση – Αποταμίευση – επένδυση – Ισορροπία εισοδήματος. Προσδιορισμός εισοδήματος – Συναρτήσεις και ροπές κατανάλωσης και αποταμίευσης – Διαγραμματική παρουσίαση. Θεωρία επενδύσεων – προσδιοριστικοί παράγοντες – Πολλαπλασιαστής επενδύσεων. Ζήτηση χρήματος – προσφορά χρήματος – Αποταμιευτικά κεφάλαια – προσδιορισμός επιτοκίου. Αγορά εργασίας – Προσφορά και ζήτηση εργασίας – καθορισμός χρηματικών μισθών. Γενικό επίπεδο τιμών – Μισθοί – Απασχόληση – Ανεργία – Κρατικές δαπάνες. Πληθωρισμός – Επιτόκιο – Ισοζύγιο πληρωμών – Νομισματική Πολιτική. Συνάλλαγμα – Συναλλαγματική πολιτική – Μονεταρισμός – Ορθολογικές προσδοκίες – θεωρία της ανάπτυξης.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

Η διδασκαλία του Δημοσίου Δικαίου δίδει έμφαση στους τομείς του Συνταγματικού και του διοικητικού Δικαίου. Στην θεματολογία του μαθήματος περιλαμβάνεται η οργάνωση του Κράτους με τους πολίτες του. Επίσης, αντικείμενο της διδασκαλίας του συγκεκριμένου μαθήματος είναι το συνταγματικά κατοχυρωμένο σύστημα προστασίας των ατομικών δικαιωμάτων. Τέλος παρουσιάζονται οι βασικοί θεσμοί του ισχύοντος Διοικητικού Δικαίου και το σχετικό με την Διοικητική Δικαιοσύνη σύστημα έννομης προστασίας των πολιτών έναντι του Κράτους. Ειδικότερα εξετάζονται τα εξής:

Το Κράτος: Τα στοιχεία του Κράτους. Οι διάφορες μορφές του κράτους. Θεμελιώδεις αρχές του σύγχρονου Κράτους. –Κράτος Δικαίου – Κοινωνικό Κράτος Δικαίου.

Το Ελληνικό Συνταγματικό Δίκαιο: Οι πηγές του Σ.Δ. Η ιεραρχία των κανόνων δικαίου. Ο έλεγχος της συνταγματικότητας των νόμων. Η πολιτικο-νομική σημασία του Συντάγματος.

Τα όργανα του Κράτους: Το εκλογικό Σώμα. Η Βουλή. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας. Η Κυβέρνηση. Η Δικαστική Εξουσία.

Οι οργανωτικές βάσεις του Ελληνικού Πολιτεύματος: Η διάκριση των εξουσιών. Η αντιπροσωπευτική αρχή. Η κοινοβουλευτική αρχή. Η δημοκρατική αρχή. Η δικαιοκρατική αρχή. Η αρχή του κοινωνικού Κράτους δικαίου. Η οργάνωση της Ελληνικής Διοικήσεως.

ΘΕΩΡΙΑ ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Α. Τζιαμπήρης

Σκοπός αυτού του μαθήματος είναι να παρέχει μια γενική εισαγωγή στη θεωρία των διεθνών σχέσεων. Πιο συγκεκριμένα, θα αναλυθεί η δομή, οι περιορισμοί αλλά και η σχετική «αναρχία» της διεθνούς κοινωνίας. Έμφαση θα δοθεί στις θεωρίες του ρεαλισμού, του ιδεαλισμού και τις συνέπειες του εθνικισμού. Επίσης θα μελετηθεί η διαμόρφωση της εξωτερικής πολιτικής, οι θεωρίες που σχετίζονται με την διεξαγωγή πολέμων, καθώς και η ειρηνική προσέγγιση των διεθνών οργανισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των μη κυβερνητικών οργανώσεων. Το μάθημα θα καταλήξει με τη μελέτη της περιόδου του Μεσοπολέμου καθώς και της πρόσφατης κρίσης στο Κόσσοβο, όπου οι διάφορες θεωρίες θα αξιολογηθούν με βάση πραγματικά γεγονότα. Ειδικότερα εξετάζονται:

Η «Αναρχη» Κοινωνία. Οι Θεωρίες του Ρεαλισμού και του Ιδεαλισμού. Η Σημασία των Εθνών - Κρατών και του Εθνικισμού. Η Διαμόρφωση της Εξωτερικής

Πολιτικής. Πόλεμος και Συγκρούσεις στις Διεθνείς Σχέσεις. Οι Διεθνείς Οργανισμοί. Το «Πείραμα» της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η σημασία της Παγκοσμιοποίησης. Μη Κρατικοί Φορείς και Δυνάμεις του Διεθνούς Συστήματος. Οι Διεθνείς Σπουδές «εν δράσει» I: Ο Μεσοπόλεμος. Οι Διεθνείς Σπουδές «εν δράσει» II: Γιουγκοσλαβία και Κόσοβο. Συμπεράσματα: Προς Νέα Τάξη Πραγμάτων ή Παγκόσμια Αταξία;

ΑΓΓΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΟΡΟΛΟΓΙΑ

ΓΑΛΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Επίπεδο διδασκαλίας: Οι τέσσερις πρώτες ενότητες του DELF, A1-A2-A3-A4, ή η τριετής τουλάχιστον εκμάθηση της γαλλικής γλώσσας.

Η διδασκαλία στοχεύει στην εκμάθηση, ή επανάληψη, όλων των βασικών γραμματικών και συντακτικών φαινομένων, καθώς και του βασικού λεξιλογίου της γαλλικής γλώσσας. Κατά την προσέγγιση των γαλλικών κειμένων θα δίνεται ιδιαίτερη έμφαση τόσο στις ασκήσεις κατανόησης, όσο και στην χρήση του προφορικού και γραπτού λόγου.

Σημειώνεται ότι κατά το παρόν επίπεδο προβλέπεται η δυνατότητα απαλλαγής σε όσους είναι κάτοχοι τουλάχιστον του πρώτου επιπέδου του DELF (A1-A2-A3-A4), ή κάποιου αντίστοιχου διπλώματος. Θεωρείται υποχρεωτική η προσκόμιση της φωτοτυπίας του τίτλου γαλλικών σπουδών στον υπεύθυνο του μαθήματος, η δε βαθμολογία, που θα κυμαίνεται από το επτά έως το δέκα, θα εξαρτάται από το επίπεδο του προσκομιζόμενου διπλώματος.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Εισαγωγή στις βασικές δομές της γλώσσας βάσει απλών διαλόγων / κειμένων, με την επεξεργασία των οποίων επιτυγχάνεται η χρησιμοποίηση της γλώσσας γραπτώς και προφορικώς επάνω σε καθημερινά και ειδικά επαγγελματικά θέματα.

Διδασκαλία και επεξεργασία βασικών στοιχείων γραμματικής και σύνταξης της γλώσσας σε εντατικό ρυθμό.

Κατά την διάρκεια του εξαμήνου διανέμονται σημειώσεις.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ 3ΟΥ ΕΞΑΜΗΝΟΥ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Θεσμοί και μέσα: Η μετεξέλιξη των ευρωπαϊκών εξωτερικών σχέσεων • Σημεία επαφής μεταξύ ΚΕΠΠΑ και ευρωπαϊκών εξωτερικών σχέσεων / Η εντολή για συνοχή μεταξύ ΚΕΠΠΑ και εξωτερικών σχέσεων / Το ενιαίο θεσμικό πλαίσιο / Άμεσα θεσμικά – πολιτικά σημεία επαφής / Έμμεσα θεσμικά-πολιτικά επαφής / Θεσμική μεταρρύθμιση και ευρωπαϊκές εξωτερικές σχέσεις / Ενίσχυση της κοινής ευρωπαϊκής ασφάλειας και άμυνας • Εξουσιοδοτικά θεμέλια των ευρωπαϊκών εξωτερικών σχέσεων / Η εξωτερική αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας / Κοινής (εξωτερική) εμπορική πολιτική / Συμφωνίες σύνδεσης / Συμφωνίες πολιτικής – συνεργασίας για την ανάπτυξη / Συμφωνίες προσχώρησης.

Προτεραιότητες και εφαρμογές: προς μια νέα ευρωπαϊκή τάξη Ευρώπη των «25» ή των «30»; Διεύρυνση / Σύνδεση / Σταθεροποίηση και σύνδεση / Δημοκρατική αρχή και οικονομία της αγοράς / Το ευρωπαϊκό πρότυπο / Ένθεση της δημοκρατικής αρχής και της οικονομίας της αγοράς στις εξωτερικές σχέσεις της ΕΕ/ΕΚ • Βιώσιμη ανάπτυξη – περιβάλλον – χρηματοδοτική στήριξη / Ευρωπαϊκή πολιτική ανάπτυξης / Εφαρμογές της ευρωπαϊκής πολιτικής ανάπτυξης / Περιβάλλον / Χρηματοδοτική στήριξη • Ελευθέρωση του εμπορίου / ΕΕ/ΕΚ και η πρόκληση της μετεξέλιξης του ΠΟΕ ΕΕ/ΕΚ και τρίτες χώρες ή «ομάδες» χωρών • Οικοδόμηση της ειρήνης – Πρόληψη, διαχείριση και επίλυση των συγκρούσεων.

ΔΗΜΟΣΙΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟ

Το μάθημα του Δημοσίου Διεθνούς Δικαίου έχει ως στόχο την κατανόηση της διεθνούς έννομης τάξης και την παρουσίαση των κανόνων και αρχών που διέπουν την συμπεριφορά των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων στις διεθνείς σχέσεις. Κατά το τρίτο ακαδημαϊκό εξάμηνο διδάσκεται το πρώτο μέρος του Διεθνούς Δικαίου, στο οποίο εξετάζονται η εξέλιξη και θέση του διεθνούς Δικαίου στην οργάνωση και λειτουργία της διεθνούς κοινότητας, τα υποκείμενα της διεθνούς έννομης τάξης, οι σχέσεις διεθνούς και εσωτερικού δικαίου, καθώς και οι μηχανισμοί και λειτουργίες για την διαμόρφωση των κανόνων του Διεθνούς Δικαίου με ειδικότερη αναφορά στις πηγές, ήτοι: τις διεθνείς συνθήκες και το δίκαιο που τις διέπει, το διεθνές έθιμο, τις γενικές αρχές του δικαίου, τις πράξεις των διεθνών οργανισμών, το αναγκαστικό δίκαιο, τις άλλες επικουρικές πηγές καθώς και την κωδικοποίηση του διεθνούς δικαίου.

ΑΡΧΕΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΛΥΣΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

Σκοπός του μαθήματος αυτού είναι να εισαγάγει τον φοιτητή από τη μια πλευρά στις λογιστικές έννοιες, στις αρχές της λογιστικής, στις λογιστικές διαδικασίες και στις έννοιες και τους ορισμούς του Εθνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου και από την άλλη πλευρά στις τεχνικές και τις μεθοδολογίες, οι οποίες χρησιμοποιούνται για την ανάλυση των λογιστικών καταστάσεων. Μετά το πέρας του μαθήματος αυτού, ο φοιτητής θα γνωρίζει τα διαδοχικά στάδια του λογιστικού κυκλώματος και θα είναι σε θέση να κατανοεί, να λαμβάνει και να ερμηνεύει χρήσιμες λογιστικές πληροφορίες από τις βασικές χρηματοοικονομικές καταστάσεις.

Συνοπτικό περιεχόμενο του μαθήματος:

Εισαγωγή, Ισολογισμός, Προσδιορισμός, Μέτρηση και Εμφάνιση του Λογιστικού Αποτελέσματος, Λογαριασμός και Σχέδιο Λογαριασμών, Λογιστικό Κύκλωμα, Διαχρονικές Συγκρίσεις Λογιστικών Καταστάσεων, Χρηματοοικονομικοί Αριθμοδείκτες, Ανάλυση Οικονομικής Απόδοσης, καταστάσεις Μεταβολών Οικονομικής Θέσης και ταμειακών Ροών.

ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ

Κοινωνιολογική Θεωρία: Θεωρητικά και Καίριες Κοινωνιολογικές Θεωρήσεις.

Κοινωνική Έρευνα

Κοινωνική Οργάνωση: Βασικές Έννοιες, Κοινωνικοί Ρόλοι και Κοινωνική Θέση, Κοινωνικοί Θεσμοί και Κοινωνικές Διαδικασίες. Κοινωνικές Ομάδες.

Κοινωνική Αλλαγή. Κοινωνικά Προβλήματα.

Ειδικά Θέματα. Μελέτη και ανάλυση περιπτώσεων από την Ευρωπαϊκή και Διεθνή Εμπειρία.

ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ - ΜΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΣΕ ΥΠΕΡΕΘΝΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ

Σκοπός του μαθήματος είναι η γνώση των διαφόρων μορφών πολιτικής ενεργοποίησης της διεθνούς κοινωνίας των πολιτών σε σχέση με τους εθνικούς και υπερεθνικούς θεσμούς. Στο μάθημα αυτό θα διδαχθεί μια ιστορική προσέγγιση στην μεταβαλλόμενη έννοια της κοινωνίας των πολιτών καθώς και η διεθνής βιβλιογραφία σε σχέση με τον ρόλο των μη κυβερνητικών οργανώσεων. Ειδικότερα εξετάζονται τα εξής:

Ιστορική αναδρομή της έννοιας «κοινωνία των πολιτών», διαμόρφωση μιας παγκόσμιας κοινωνίας πολιτών.

Μη κυβερνητικές οργανώσεις, επιστημονική εξειδίκευση και το πρόβλημα της πολιτικής αντιπροσώπευσης.

η έννοια της «διαφορετικότητας», ο κατακερματισμός της πολιτικής ταυτότητας και η ανάδειξη single-issue μη κυβερνητικών οργανώσεων.

Μη κυβερνητικές οργανώσεις: Η υπονόμευση του εθνικού και η ανάδειξη του τοπικού και υπερεθνικού επιπέδου.

Οικολογία και ηθικά δικαιώματα της Φύσης.

Ανθρώπινα δικαιώματα και τρίτος Κόσμος.

Νέα κοινωνικά κινήματα, μη κυβερνητικές οργανώσεις και παγκοσμιοποίηση.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

A. ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΜΠΟΡΙΟ

Αντικείμενο της Θεωρίας του Διεθνούς Εμπορίου

Αρχή του Συγκριτικού Πλεονεκτήματος και Κέρδη από το Διεθνές Εμπόριο

Ισορροπία σε μια κλειστή οικονομία – Ισορροπία στην ανοικτή οικονομία και η αρχή του συγκριτικού πλεονεκτήματος – Προσδιορισμός των διεθνών όρων εμπορίου – Κέρδη από το διεθνές εμπόριο.

Προσδιοριστικοί παράγοντες του συγκριτικού πλεονεκτήματος

Θεωρία των Heckscher – Ohlin – Samuelson – θεμελιώδεις προτάσεις της θεωρίας του διεθνούς εμπορίου – Οι διαφορές στην τεχνολογία ως προσδιοριστικός παράγων της εξειδίκευσης (υπόδειγμα Ricardo) – Το υπόδειγμα των εξειδικευμένων συντελεστών της παραγωγής (υπόδειγμα Ricardo – Viner) – γενικεύσεις.

Αύξουσες αποδόσεις κλίμακος, ατελής ανταγωνισμός και διεθνές εμπόριο

Οι αύξουσες αποδόσεις κλίμακος ως παράγων της διεθνούς εξειδίκευσης – Το υπόδειγμα Helpman – Krugman και το ενδοκλαδικό εμπόριο – Η θεωρία

του ολιγοπωλίου στο πλαίσιο της θεωρίας του διεθνούς εμπορίου (Υποδείγματα Cournot, Bertrand, Brander – Krugman).

Διεθνείς μετακινήσεις συντελεστών της παραγωγής

Εμπόριο τελικών αγαθών και εμπόριο συντελεστών της παραγωγής – Σχέση υποκαταστάσεως και σχέση συμπληρωματικότητας – Ειδικά θέματα αναφερόμενα στις κινήσεις κεφαλαίων – Διαχρονικό εμπόριο.

Οικονομική άνοδος και διεθνές εμπόριο

Οι επιπτώσεις της οικονομικής ανόδου επί του όγκου του διεθνούς εμπορίου. – Οικονομική άνοδος και όροι του εμπορίου – Τεχνολογική πρόοδος και διεθνές εμπόριο – Ενδογενής οικονομική άνοδος και διεθνές εμπόριο.

Διεθνές εμπόριο σε καθεστώς αβεβαιότητας

Στοιχεία θεωρίας λήψης οικονομικών αποφάσεων σε καθεστώς αβεβαιότητας. – Αβεβαιότητα και οι θεμελιώδεις προτάσεις της θεωρίας του διεθνούς εμπορίου.

Θεωρία των δασμών

Επιπτώσεις από την επιβολή δασμών – Άριστος δασμός – Διαμάχη περί τους δασμούς – Στρατηγική διάσταση της θεωρίας των δασμών (δασμοί και θεωρία των παιγνίων) – Δασμοί και ποσοτικοί περιορισμοί – Δασμοί και Επιδοτήσεις – Η πολιτική οικονομία του προστατευτισμού.

Θεωρία της οικονομικής ενοποίησης

Αιτία αναπτύξεως των περιφερειακών αγορών – θεωρία των τελωνειακών ενώσεων και της ενιαίας αγοράς.

Παγκόσμιος οικονομία

Η παγκόσμια οικονομία σήμερα – Κόστος μεταφοράς, θεωρία τόπου εγκαταστάσεως ως συγκριτικό πλεονέκτημα (Υποδείγματα Findlay και Krugman – Venables) – Κέρδη από το διεθνές εμπόριο στο πλαίσιο της παγκοσμίου οικονομίας – Προβληματισμοί.

Β. ΜΑΚΡΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΤΗΣ ΑΝΟΙΚΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Εθνικό εισόδημα και ισοζύγιο πληρωμών

Αγορά συναλλάγματος

Ημερησία και προθεσμιακή αγορά συναλλάγματος – Σύντομη επισκόπηση των συναλλαγματικών θεωριών.

Κυμαινόμενες ισοτιμίες. Επίπεδο τιμών και η συναλλαγματική ισοτιμία στην μακροχρόνιο περίοδο

Ο νόμος της ενιαίας τιμής – Η θεωρία της ισοτιμίας των αγοραστικών δυνάμεων – Η νομισματική θεωρία – Το αποτέλεσμα Fisher Πέραν της θεωρίας της ισοτιμίας των αγοραστικών δυνάμεων. – Ένα γενικευμένο υπόδειγμα της συναλλαγματικής ισοτιμίας στην μακροχρόνιο περίοδο.

Κυμαινόμενες ισοτιμίες. Εθνικό εισόδημα και η συναλλαγματική ισοτιμία στην βραχυχρόνιο περίοδο

Ισορροπία στην αγορά περιουσιακών στοιχείων – Ισορροπία στον πραγματικό τομέα – Προσδιορισμός της συναλλαγματικής ισοτιμίας – Οικονομική πολιτική με μεταβολή των προσδοκιών. – Οικονομική πολιτική με αμετάβλητες προσδοκίες. – Κυμαινόμενες ισοτιμίες και η διεθνής εμπειρία.

Σταθερές ισοτιμίες

Διεθνής νομισματική ισοτιμία – παρεμβάσεις των κεντρικών τραπεζών στην αγορά συναλλάγματος και η προσφορά του χρήματος – συμμετρικά και μη συμμετρικά συστήματα σταθερών ισοτιμιών (το πρόβλημα n-1) – Οικονομική πολιτική – Περιθώρια διακυμάνσεως των συναλλαγματικών ισοτιμιών – Υποδείγματα καταρρεύσεων σταθερών συναλλαγματικών ισοτιμιών – Οικονομικές κρίσεις – Σταθερές ισοτιμίες και η διεθνής εμπειρία.

Νομισματικές ενώσεις

Ορισμός της νομισματικής ενώσεως – Κριτήρια συμμετοχής σε μια νομισματική ένωση – Ενδογενή ή εξωγενή κριτήρια – Οφέλη από την αποδοχή ενός ενιαίου νομίσματος – Κόστος από την αποδοχή ενός ενιαίου νομίσματος – Η θεωρία της άριστης νομισματικής περιοχής – Ασυμμετρικές διαταραχές και μηχανισμοί αποκαταστάσεως της ισορροπίας σε μια νομισματική ένωση – Ο ρόλος της δημοσιονομικής πολιτικής – Η Ευρωπαϊκή εμπειρία.

Διεθνείς κινήσεις κεφαλαίων

Διεθνές εμπόριο τίτλων – Διασπορά κινδύνου – Πλήρεις και μη πλήρεις αγορές κεφαλαίου (complete – incomplete markets) – Αποτελεσματικότητα της αγοράς κεφαλαίων στην κατανομή των πόρων διεθνώς.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΟΡΟΛΟΓΙΑ

ΓΑΛΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Επίπεδο διδασκαλίας: Οι πέντε πρώτες ενότητες του DELF, A1-A2-A3-A4-A5, ή η τετραετής τουλάχιστον εκμάθηση της γαλλικής γλώσσας.

Η διδασκαλία στοχεύει στην εκμάθηση, ή επανάληψη, όλων των βασικών γραμματικών και συντακτικών φαινομένων, καθώς και του βασικού λεξιλογίου της

γαλλικής γλώσσας. Κατά την προσέγγιση των γαλλικών κειμένων θα δίνεται ιδιαίτερη έμφαση τόσο στις ασκήσεις κατανόησης, όσο και στην χρήση του προφορικού και γραπτού λόγου.

Σημειώνεται ότι κατά το παρόν επίπεδο προβλέπεται η δυνατότητα απαλλαγής σε όσους είναι κάτοχοι τουλάχιστον και των έξι ενότητων του DELF (A1-A2-A3-A4-A5-A6), ή κάποιου αντίστοιχου διπλώματος. Θεωρείται υποχρεωτική η προσκόμιση της φωτοτυπίας του τίτλου γαλλικών σπουδών στον υπεύθυνο του μαθήματος, η δε βαθμολογία, που θα κυμαίνεται από το επτά έως το δέκα, θα εξαρτάται από το επίπεδο του προσκομιζόμενου διπλώματος.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Εισαγωγή στις βασικές δομές της γλώσσας βάσει απλών διαλόγων / κειμένων, με την επεξεργασία των οποίων επιτυγχάνεται η χρησιμοποίηση της γλώσσας γραπτώς και προφορικώς επάνω σε καθημερινά και ειδικά επαγγελματικά θέματα.

Διδασκαλία και επεξεργασία βασικών στοιχείων γραμματικής και σύνταξης της γλώσσας σε εντατικό ρυθμό.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ 4ΟΥ ΕΞΑΜΗΝΟΥ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΜΠΟΡΙΟ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το διεθνές εμπόριο: μέγεθος και διάρθρωση

Αντικείμενο και σκοπός της θεωρίας του διεθνούς εμπορίου

Η θεωρία της εμπορικής πολιτικής

II. ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Παραδοσιακές θεωρίες για την ερμηνεία του διεθνούς εμπορίου

1.1. Η θεωρία των συγκριτικών πλεονεκτημάτων

1.2 Διεθνές εμπόριο και τιμές των συντελεστών παραγωγής

1.3 Διεθνές εμπόριο και προσφορά συντελεστών παραγωγής

1.4 Διεθνές εμπόριο και ευημερία

1.5 Η ερμηνευτική ισχύς των παραδοσιακών θεωριών του διεθνούς εμπορίου

Νεότερες θεωρίες για την ερμηνεία του διεθνούς εμπορίου

2.1 Διεθνές εμπόριο ομοιογενών αγαθών

2.2 Η τεχνολογική πρόοδος ως προσδιοριστικός παράγων του διεθνούς εμπορίου

2.3 Οικονομίες κλίμακας ως προσδιοριστικός παράγων του διεθνούς εμπορίου

2.4 Διαφοροποίηση προϊόντων ως αιτία του διεθνούς εμπορίου

2.5 Προτιμήσεις και διεθνές εμπόριο

2.6 Κύκλος προϊόντος και διεθνές εμπόριο

2.7 Προεκτάσεις του υποδείγματος Heckscher - Ohlin - Samuelson

2.8 Θεωρητικές προσεγγίσεις του διεθνούς εμπορίου υπηρεσιών

III. ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Εθνική εμπορική πολιτική

1.1 Δασμοί

1.2 Μη δασμολογικά εμπορικά εμπόδια

1.3 Οικονομικές επιπτώσεις των δασμολογικών και μη δασμολογικών εμποδίων

2. Διεθνής ή πολυμερής εμπορική πολιτική

2.1 Η Γενική Συμφωνία Δασμών και Εμπορίου / Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου (GATT/ WTO)

2.2 Λοιποί διεθνείς εμπορικοί οργανισμοί

2.3 Περιφερειακή οικονομική ολοκλήρωση

2.3 Η θέση των αναπτυσσομένων χωρών στο διεθνές εμπορικό σύστημα

2.3 Ειδικά διεθνή τομεακά καθεστώτα

IV. ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Διεθνείς κινήσεις κεφαλαίων

Ξένες άμεσες επενδύσεις και πολυεθνικές επιχειρήσεις

Διεθνής κίνηση εργαζομένων

V. ΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Παγκοσμιοποίηση και διεθνές εμπόριο

Διεθνές εμπόριο και απασχόληση

Διεθνής ανταγωνιστικότητα χωρών και επιχειρήσεων και διεθνές εμπόριο

Το ενδο-επιχειρησιακό εμπόριο (Intrafirm Trade)

Διεθνές εμπόριο υπηρεσιών

Το εξωτερικό εμπόριο της Ελλάδος

ΔΙΕΘΝΗΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Σκοπός του μαθήματος αυτού είναι να εισάγει το φοιτητή στη θεωρία της Διεθνούς Χρηματοοικονομικής Διοίκησης. Τα θέματα που περιλαμβάνονται στο μάθημα είναι:

Εισαγωγή στη Χρηματοοικονομική Διοίκηση (η επιχείρηση και το περιβάλλον της, οι χρηματοοικονομικές αγορές, διαχρονική αξία χρήματος, κίνδυνος - απόδοση, κόστος κεφαλαίου, κεφαλαιακή διάρθρωση και μερισματική πολιτική, θεωρία κεφαλαιαγορών, CAPM, APT, αποτελεσματικότητα αγορών, βραχυπρόθεσμη, μακροπρόθεσμη χρηματοδότηση, αξιολόγηση επενδύσεων).

Χρηματοοικονομική Διοικητική και Στρατηγικές επιχειρήσεων με διεθνείς συναλλαγές. Αγορά συναλλάγματος, Διεθνής Διάσταση Ισοζυγίου Πληρωμών. Προθεσμιακές Αγορές (διατραπεζικές, χρηματιστηριακές).

Ανάλυση Διεθνών Επενδύσεων. Χρηματοδότηση Διεθνών Επενδύσεων. Διεθνής Τραπεζική, Διεθνής Χρηματοοικονομική, Ισοδυναμία Αγοραστικών Δυνάμεων, Ισοδυναμία Επιτοκίων, Ασφάλιστρο Κινδύνου, Εξίσωση Fisher, Ιδιότητα, Αμεροληψίας Προθεσμιακής Ισοτιμίας. Διαχείριση Συναλλαγματικού Κινδύνου και Πράξεις Συναλλάγματος. Κάθε θεματική ενότητα θα περιλαμβάνει παρουσίαση και ανάλυση συγκεκριμένων μελετών περιπτώσεων (case studies). Τέλος θα υπάρχουν ομιλίες από Διευθυντικά Στελέχη της αγοράς που δραστηριοποιούνται στη διεθνή χρηματοοικονομική διοίκηση.

ΔΙΚΑΙΟ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

Το Δίκαιο των Διεθνών Επενδύσεων μπορεί να μελετηθεί από διάφορες σκοπιές: Διεθνές Οικονομικό Δίκαιο, Δίκαιο των Διεθνών συναλλαγών και Διεθνές Ιδιωτικό Δίκαιο, Σπουδές Διεθνών Σχέσεων, Σπουδές Διεθνούς Πολιτικής Οικονομίας. Επομένως, το μάθημα αυτό εξετάζει το δικαϊκό πλαίσιο των διεθνών επενδύσεων από μια διεπιστημονική πλευρά.

Το μάθημα χωρίζεται σε 4 ενότητες.

Οι Διεθνείς Συνθήκες που αφορούν τις Διεθνείς Επενδύσεις (E.g Gatt, WTO, κλπ). Το Δίκαιο των Διεθνών Επενδυτικών Οργανισμών (ΔΝΤ, Παγκόσμια Τράπεζα, Ευρωπαϊκή Τράπεζα για την Συνεργασία και Ανάπτυξη κ.λ.π.)

Η Πολιτική Θεωρία των Διεθνών Επενδύσεων και ο ρόλος τους στη δημιουργία ενός νέου συστήματος διεθνών σχέσεων.

Το Ευρωπαϊκό Δίκαιο των Επενδύσεων με ιδιαίτερη αναφορά στην ελεύθερη κίνηση κεφαλαίου και το δικαίο των Ευρωπαϊκών αγορών κεφαλαίου.

ΜΙΚΡΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

Εισαγωγή στην οικονομική επιστήμη – Περιεχόμενο – Αντικείμενο οικονομικής ανάλυσης – Θεωρία και πράξη / Ανάγκες και οικονομικές ενέργειες των ατόμων της κοινωνίας για την κάλυψη των αναγκών / Παραγωγή αγαθών – τεχνολογία – Συντελεστές παραγωγής – Μέσα κάλυψης των αναγκών – Οικονομικό αξίωμα / Ζήτηση αγαθών με βάση τις τιμές τους. – Ελαστικότητα ζήτησης ως προς την τιμή και το εισόδημα / προσφορά αγαθών – Κόστος παραχθέντων προϊόντων – Καμπύλη παραγωγικών δυνατοτήτων – Συνάρτηση προσφοράς – Ελαστικότητα προσφοράς / Αγορά αγαθών και υπηρεσιών – Προσδιορισμός τιμής ισορροπίας με βάση τις συναρτήσεις προσφοράς και ζήτησης / Επιχείρηση – Παραγωγή – Τέλεια ανταγωνισμός – Κέρδος – Κόστος

ευκαιρίας / Βραχυχρόνια και μακροχρόνια ισορροπία της επιχείρησης και του κλάδου υπό συνθήκες πλήρους ανταγωνισμού / Μονοπώλιο – Σχηματισμός τιμών – Μονοπωλιακός ανταγωνισμός / Ολιγοπώλιο – Δυοπώλιον – Κρατική παρέμβαση – Δημόσια αγαθά / χρήμα: - Λειτουργίες και εξέλιξη – Εμπράγματα και εγχρήματα οικονομία / Τράπεζες – χρηματοπιστωτικά ιδρύματα – Χρηματιστήριο.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ

I. ΤΟ ΧΡΗΜΑ

Έννοια και λειτουργία του χρήματος

Τα διάφορα είδη χρήματος

Ορισμοί της ποσότητας χρήματος και η σημασία τους

Ο ορισμός της ποσότητας χρήματος από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

II. ΑΤΟΜΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΡΕΥΣΤΩΝ ΔΙΑΘΕΣΙΜΩΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΙΟΥ

Ζήτηση χρήματος για συναλλακτικούς σκοπούς

Ζήτηση χρήματος για σκοπούς προφύλαξης

Ζήτηση χρήματος για κερδοσκοπικούς σκοπούς

4. Θεωρία χαρτοφυλακίου

III. ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ

Η ανάλυση του νομισματικού τομέα στην περίπτωση εξωγενώς καθορισμένης ποσότητας χρήματος (η κεϋνσιανή θεωρία της προτίμησης ρευστότητας)

Η δημιουργία χρήματος και πιστώσεων του τραπεζικού συστήματος

Η διαδικασία της πολλαπλής δημιουργίας χρήματος

Η ανάλυση του νομισματικού τομέα στην περίπτωση ενδογενούς καθορισμού της ποσότητας χρήματος (προσφορά και ζήτηση χρήματος)

Θεωρίες επιτοκίου

IV. ΣΧΕΣΗ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Η ποσοτική και η νεοκλασική θεωρία

Η κεϋνσιανή θεωρία

Η μονεταριστική προσέγγιση

V. ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΛΗΘΩΡΙΣΜΟΥ

Έννοια του πληθωρισμού

Επιδράσεις του πληθωρισμού

Αίτια του πληθωρισμού

Χρήμα και πληθωρισμός

ΜΕΘΟΔΟΙ ΛΗΨΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

Στο μάθημα αυτό διδάσκονται οι απαραίτητες μέθοδοι για την λήψη των αποφάσεων, όπως ο γραμμικός προγραμματισμός, το πρόβλημα της μεταφοράς και το πρόβλημα εκχώρησης, τα δίκτυα, τα παίγνια, οι ουρές αναμονής, οι μέθοδοι προβλέψεων, η ανάλυση αποφάσεων κ.ά. Γίνεται χρήση λογισμικών πακέτων με τα οποία επιλύονται αντίστοιχα προβλήματα.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΟΡΟΛΟΓΙΑ

ΓΑΛΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΟΡΟΛΟΓΙΑ

Επίπεδο διδασκαλίας: Οι συνολικές γνώσεις όπως αυτές καθορίζονται κατά την απόκτηση του αναγνωρισμένου από το υπουργείο παιδείας της Γαλλίας διπλώματος γλωσσομάθειας DELF (Diplome elementaire de Langue Francaise)

Η διδασκαλία στοχεύει στην εκμάθηση, ή επανάληψη, όλων των βασικών γραμματικών και συντακτικών φαινομένων, καθώς και του βασικού λεξιλογίου της γαλλικής γλώσσας. Κατά την προσέγγιση των γαλλικών κειμένων, σημαντικός αριθμός των οποίων προέρχονται από γαλλόφωνες εφημερίδες και περιοδικά,

θα δίνεται ιδιαίτερη έμφαση τόσο στις ασκήσεις κατανόησης, όσο και στην χρήση του προφορικού και γραπτού λόγου. Από το παρόν εξάμηνο προβλέπεται εισαγωγή στην ειδική ορολογία των αντικειμένων του Τμήματος.

Σημειώνεται ότι κατά το παρόν επίπεδο προβλέπεται η δυνατότητα απαλλαγής σε όσους είναι κάτοχοι τουλάχιστον και των έξι ενότητων του DALF (B1-B2), ή του SORBONNE II, ή κάποιου αντίστοιχου διπλώματος. Θεωρείται υποχρεωτική η προσκόμιση της φωτοτυπίας του τίτλου γαλλικών σπουδών στον υπεύθυνο του μαθήματος, η δε βαθμολογία, που θα κυμαίνεται από το επτά έως το δέκα, θα εξαρτάται από το επίπεδο του προσκομιζόμενου διπλώματος.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΟΡΟΛΟΓΙΑ

Εισαγωγή στις βασικές δομές της γλώσσας βάσει απλών διαλόγων / κειμένων, με την επεξεργασία των οποίων επιτυγχάνεται η χρησιμοποίηση της γλώσσας γραπτώς και προφορικώς επάνω σε καθημερινά και ειδικά επαγγελματικά θέματα.

Διδασκαλία και επεξεργασία βασικών στοιχείων γραμματικής και σύνταξης της γλώσσας σε εντατικό ρυθμό.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ 5ΟΥ ΕΞΑΜΗΝΟΥ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

Βασικές φορολογικές διατάξεις της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η κοινή φορολογική ως προϋπόθεση για την ολοκλήρωση της εσωτερικής Αγοράς. Η σημασία των διαφορών στα εθνικά φορολογικά συστήματα. Φορολογική διάκριση και προστατευτισμός. Έννοια, περιεχόμενο και σκοπός της απαγόρευσης της φορολογικής διάκρισης. Η έννοια του εσωτερικού φόρου, της άμεσης και έμμεσης φορολογικής επιβάρυνσης και του ομοειδούς προϊόντος. Η φορολογική εναρμόνιση κατά τη Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η υιοθέτηση του Φ.Π.Α. Η εναρμόνιση των ειδικών φόρων κατανάλωσης (καπνών, τσιγάρων κ.ά.). Φορολογία και κεφαλαιαγορά. Η εναρμόνιση των άμεσων φόρων. Η φορολογική μεταχείριση των συγχωνεύσεων. Το ζήτημα της κατάργησης της διπλής φορολογίας. Η διεθνής συνεργασία και αμοιβαία συνδρομή για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Αντικείμενο των παραδόσεων του μαθήματος αποτελεί η ανασκόπηση της εξωτερικής πολιτικής και της δομής και οργάνωσης της διεθνούς κοινωνίας από το πέρας των ναπολεόντειων πολέμων και του διακανονισμού της Βιέννης του 1815 έως την πτώση του τείχους του Βερολίνου το 1989 και το οριστικό τέλος του διπολισμού.

Ειδικότερα, στο πρώτο μέρος των παραδόσεων εξετάζονται η διεθνής ισορροπία, οι διεθνείς συμμαχίες, η σύσταση των εθνικών κρατών κατά τον 19ο αιώνα, οι επαναστάσεις, η δημιουργία του κράτους των ΗΠΑ, του κράτους της Ελλάδος, οι πόλεμοι, η ενοποίηση της Ιταλίας, η εξωτερική πολιτική του Μπίσμαρκ, οι Βαλκανικές κρίσεις, η απελευθέρωση της Κρήτης, τα φαινόμενα του ιμπεριαλισμού και της αποικιοκρατίας, καθώς και οι βαλκανικοί πόλεμοι και η εδαφική ολοκλήρωση της Ελλάδος κατά τις απαρχές του 20ού αιώνα.

Στο δεύτερο μέρος εξετάζονται η δομή και οργάνωση της διεθνούς κοινωνίας και η ανασκόπηση της εξωτερικής πολιτικής από το τέλος του πρώτου παγκοσμίου πολέμου. Ειδικότερα εξετάζονται η Συνθήκη Ειρήνης των Βερσαλλιών του 1919, η Κοινωνία των Εθνών, οι Συνθήκες Ειρήνης της Λοζάννης του 1923, το σύστημα των ηνωμένων Εθνών το 1945, η εδαφική ολοκλήρωση της Ελλάδος βάσει της Συνθήκης Ειρήνης των Παρισίων του 1947, η δομή και οργάνωση της μεταπολεμικής διεθνούς κοινωνίας, η διεθνής ασφάλεια και το ζήτημα του διπολισμού, το NATO και το Σύμφωνο της Βαρσοβίας, οι Ευρωπαϊκοί Οργανισμοί, το Κυπριακό ζήτημα και, τέλος, οι προσανατολισμοί της μεταπολιτευτικής εξωτερικής πολιτικής της Ελλάδος από το 1974 έως το 1990.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ

Αντικείμενο των παραδόσεων του μαθήματος αποτελεί η ανάλυση και παρουσίαση του κλάδου της διεθνούς στρατηγικής που συνίσταται στην ανάλυση όλων των πολιτικο-στρατιωτικών δεδομένων που επηρεάζουν την εξωτερική συμπεριφορά των κρατών. Στο πρώτο μέρος των παραδόσεων εξετάζεται η προσέγγιση της αρχαίας ελληνικής γραμματείας, με ειδική αναφορά στον Θουκυδίδη, σε σχέση με τις απόψεις περί στρατηγικής. Στο δεύτερο μέρος εξετάζεται η μεταπολεμική προσέγγιση όπως έχει επηρεαστεί στο πλαίσιο αφενός της περιόδου του διπολισμού και αφετέρου της μεταδιπολικής περιόδου.

Στο πλαίσιο του μαθήματος εξετάζεται και η εκ μέρους του κράτους οργανωμένη αντιμετώπιση των απειλών κατά της εθνικής ασφάλειάς του. Τα μαθήματα ολοκληρώνονται με παρουσιάσεις σεμιναρίων εκ μέρους των φοιτητών.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Οι βάσεις της Ευρωπαϊκής Περιφερειακής πολιτικής. Οικονομική και κοινωνική συνοχή. Συντονισμός των κοινοτικών διαρθρωτικών ταμείων. Οι δράσεις των διαρθρωτικών ταμείων ή μέθοδος των διαρθρωτικών παρεμβάσεων. Το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης και οι κοινοτικές πρωτοβουλίες. Βιώσιμη Οικονομική Ανάπτυξη.

Λόγοι της κοινοτικής πολιτικής του περιβάλλοντος. Στόχοι και αρχές της κοινοτικής πολιτικής για το περιβάλλον. Περιβάλλον και κοινοτικές πολιτικές.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΟΡΟΛΟΓΙΑ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ 6ΟΥ ΕΞΑΜΗΝΟΥ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ – ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΆΜΥΝΑΣ

Οι καταβολές της ευρωπαϊκής εξωτερικής πολιτικής

Η άτυπη Ευρωπαϊκή Πολιτική Συνεργασία: σύσταση, διάρθρωση και λειτουργία της ΕΠΣ

Η θεσμοθετημένη Ευρωπαϊκή Πολιτική Συνεργασία

Από την Ευρωπαϊκή Πολιτική Συνεργασία στην Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφαλείας (ΚΕΠΠΑ)

Στόχοι, μέσα και διαδικασίες της ΚΕΠΠΑ

Η ΚΕΠΠΑ ως υποσύνολο της ευρωπαϊκής εξωτερικής δράσης

Προς την Ευρωπαϊκή Πολιτική Ασφαλείας και Άμυνας.

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Το μάθημα αυτό έχει ως στόχο την ανάλυση των κυριότερων θεωρητικών προσεγγίσεων και εξελίξεων που διέπουν το σύγχρονο διεθνές σύστημα. Θα καλυφθούν μεταξύ άλλων οι έξι θεματικές ενότητες:

Το τέλος του Ψυχρού Πολέμου: Μαθήματα και Προκλήσεις

Το Τέλος της Ιστορίας και ο Νέος Ιδεαλισμός

Η Επερχόμενη Αναρχία: Πεισιμιστικός Ρεαλισμός

Η θεωρία της Σύγκρουσης και των Πολιτισμών

Παγκοσμιοποίηση και Διεθνείς Σχέσεις

«Το Τρίτο Κύμα»: Δημοκρατία και Διεθνείς Σχέσεις

Ο πόλεμος στον 21ο αιώνα

«Η Εποχή της Τρομοκρατίας;»: Συνέπειες της 11ης Σεπτεμβρίου 2001

Το νέο Στρατηγικό Δόγμα των ΗΠΑ

Οι Διεθνείς Σχέσεις των ΗΠΑ μετά την 11η Σεπτεμβρίου 2001

Οι Διεθνείς Σχέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Προβλήματα και Προοπτικές στις Σχέσεις ΗΠΑ – Ευρωπαϊκής Ένωσης

Το Μέλλον του ΝΑΤΟ: Προβλήματα και Προκλήσεις

Διεθνείς Σχέσεις και Συγκρούσεις στην Μέση Ανατολή I

Διεθνείς Σχέσεις και Συγκρούσεις στην Μέση Ανατολή II

Βαλκανικές Εξελίξεις στην Μεταψυχροπολεμική Περίοδο

Ο Νέος Ρόλος της Ρωσίας στην Διεθνή Πολιτική

Ο Ρόλος της Ασίας στην Σύγχρονη Διεθνή Πολιτική

Κίνα: Η Νέα Υπερδύναμη του 21ου Αιώνα;

Αφρική: Η «Αδύναμη» Ήπειρος

Η Ελλάδα στην Σύγχρονη Διεθνή Πολιτική

Συμπεράσματα: Η Διεθνής Πολιτική στον 21ο Αιώνα

Επισημαίνεται επίσης ότι οι φοιτητές θα κληθούν να παρουσιάσουν εργασίες σε επιλεγμένα θέματα της Σύγχρονης Διεθνούς Πολιτικής.

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΔΙΕΘΝΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Εννοιολογική προσέγγιση

Πεδία άσκησης πολιτικής διεθνών οικονομικών σχέσεων

2.1. Διεθνές εμπόριο

2.2. Διεθνείς νομισματικές σχέσεις

2.3. Διεθνής κίνηση κεφαλαίων και διεθνείς χρηματαγορές

2.4. Οικονομική πολιτική

2.5. Περιφερειακή πολιτική

2.6. Σχέσεις ανεπτυγμένων και αναπτυσσομένων χωρών

2.7. Περιβάλλον

2.8. Διεθνείς θεσμοί και οργανισμοί

Προσδιοριστικοί παράγοντες των πολιτικών διεθνών οικονομικών σχέσεων

3.1. Οικονομικοί

3.2. Πολιτικοί

3.3. Σχέσεις εξουσίας

3.4. Ο ρόλος της οικονομικής διπλωματίας και των διαπραγματεύσεων

3.5. Ο ρόλος της γεωγραφίας

Οι πολιτικές διεθνών οικονομικών σχέσεων, φορείς και fora άσκησης αυτών

4.1. Διεθνής εμπορική πολιτική

4.2. Διεθνής τομεακή πολιτική

4.3. Διεθνής νομισματική πολιτική

4.4. Διεθνής μακροοικονομική πολιτική

4.5. Διεθνής αναπτυξιακή πολιτική και συνεργασία

4.6. Διεθνής περιφερειακή ολοκλήρωση και συνεργασία

4.7. Διεθνής συστημική πολιτική

Η πολιτική διεθνών οικονομικών σχέσεων της Ελλάδος

ΔΗΜΟΣΙΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟ II

Το μάθημα ολοκληρώνει την παρουσίαση των κύριων ζητημάτων του Δημοσίου Διεθνούς Δικαίου με την διερεύνηση του κεντρικού προβλήματος των υποκειμένων της διεθνούς έννομης τάξης και των μεταξύ τους έννομων σχέσεων. Ειδικότερα εξετάζονται α) οι κύριοι φορείς των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων στο Διεθνές Δίκαιο, δηλαδή τα Κράτη (έννοια, σύσταση, αναγνώριση, λειτουργία, διαδοχή των κρατών), οι Διεθνείς Οργανισμοί, καθώς και οι οντότητες με νομικά περιορισμένη συμμετοχή στην διεθνή κοινωνία και β) οι αρμοδιότητες στον χώρο και στα πρόσωπα καθώς και τις δραστηριότητες που ασκούνται από τους διεθνείς φορείς.

Τέλος, εξετάζεται το κεφάλαιο περί τρόπων επίλυσης των διεθνών διαφορών, με ειδικότερη αναφορά στην απαγόρευση της χρήσης βίας, την υποχρέωση για ειρηνικό διακανονισμό, τις υποχρεώσεις των Ηνωμένων Εθνών και ο ρόλος του Συμβουλίου Ασφαλείας ως προς την εξομάλυνση των διαφορών και ως προς την αντιμετώπιση των καταστάσεων και διεθνών κρίσεων που απειλούν την ειρήνη, οι ειρηνευτικές αποστολές και το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ

Το μάθημα αποτελείται από δύο συμπληρωματικές ενότητες. Στην πρώτη ενότητα εξετάζονται γενικές θεωρίες που αφορούν στην εσωτερική οργάνωση του πολιτικού συστήματος (συστημική θεωρία, δομολειτουργισμός). Η ενότητα αυτή δίνει τη δυνατότητα να αναλυθούν κρίσιμα ζητήματα όπως η σχέση ατόμου και κοινωνικών δομών, κράτους και κοινωνίας, κ.λπ. Η δεύτερη ενότητα αναφέρεται στην προβληματική της ανάπτυξης, η οποία αναλύει το σύνολο των αλληλεπιδράσεων μεταξύ του πολιτικού συστήματος και του διεθνούς περιβάλλοντος. Οι δύο ενότητες είναι συμπληρωματικές, διότι η πρώτη αναλύει ένα «κλειστό πολιτικό σύστημα», ενώ η δεύτερη ενσωματώνει το διεθνές περιβάλλον στο αντικείμενο της Πολιτικής Κοινωνιολογίας. Το μάθημα, με παραδείγματα από τις δύο προηγούμενες ενότητες, παρουσιάζει παράλληλα τη σταδιακή αντικατάσταση των γενικών θεωριών και τυπολογιών από νέες θεωρίες μέσης εμβέλειας με σαφή χωροχρονικό περιορισμό.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΟΡΟΛΟΓΙΑ

Περιεχόμενο του μαθήματος: Συλλογή άρθρων τα οποία δημοσιεύθηκαν στον γαλλικό ή γαλλόφωνο τύπο και αναφέρονται στην ελληνική πραγματικότητα κατά τα έτη 2000-2002.

Διάρθρωση της ύλης: χωρισμός σε ομάδες καθεμιά από τις οποίες θα αναλάβει την παρουσίαση, γραπτή και προφορική, δύο θεματικών αξόνων.

Πρώτος θεματικός άξονας: Ευρωπαϊκή Ένωση και Ελληνική Οικονομία

Δεύτερος θεματικός άξονας: Ελληνική Εσωτερική Πολιτική

Τρίτος θεματικός άξονας: Ελληνική Εξωτερική Πολιτική

Τέταρτος θεματικός άξονας: πολιτιστικά και κοινωνικά δρώμενα.

Δεν ισχύει οποιασδήποτε μορφής απαλλαγή με βάση την κατάθεση ενός διπλώματος / πιστοποιητικού γλωσσομάθειας. Δικαίωμα απαλλαγής από τις εξετάσεις του θερινού εξαμήνου κατοχυρώνουν όσοι συμμετέχουν στις ομάδες εργασίας και υποστηρίζουν, γραπτώς και προφορικώς, τη συμβολή τους σε αυτές. Εξυπακούεται ότι σε αυτήν την περίπτωση η παρουσία τους κατά τις παραδόσεις / παρουσιάσεις κρίνεται απολύτως υποχρεωτική.

Οι φοιτητές που δεν κατοχύρωσαν δικαίωμα απαλλαγής υποχρεούνται να παρουσιαστούν στις εξετάσεις. Η εξεταστέα ύλη θα είναι, ασφαλώς, απολύτως συναφής με την θεματογραφία των παραδόσεων και θα περιλαμβάνεται στο σχετικό εγχειρίδιο που θα διανεμηθεί με την έναρξη του εξαμήνου.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΟΡΟΛΟΓΙΑ

Κείμενα εξειδικευμένα με περιεχόμενο συναφές του αντικειμένου σπουδών των φοιτητών του Τμήματος. Με την επεξεργασία αυτών αναπτύσσεται η ικανότητα κατανόησης κειμένων ανωτέρου γλωσσικού επιπέδου και παρουσίασης ειδικών θεμάτων.

Εμπέδωση των γλωσσικών φαινομένων που διδάχθηκαν κατά τα προηγούμενα εξάμηνα όπως εισαγωγή και επεξεργασία νέων γλωσσικών φαινομένων.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ 7ΟΥ ΕΞΑΜΗΝΟΥ

Κατεύθυνση I: Διεθνείς και Ευρωπαϊκοί Θεσμοί

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ I, ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ, ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ, ΔΙΚΑΙΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ,

ΕΠΙΛΟΓΗ, ΑΓΓΛΙΚΗ ΟΡΟΛΟΓΙΑ

Κατεύθυνση II: Διεθνής και Ευρωπαϊκή Πολιτική

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ, ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ I, ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ, ΕΠΙΛΟΓΗ, ΑΓΓΛΙΚΗ ΟΡΟΛΟΓΙΑ

Κατεύθυνση III: Διεθνείς και Ευρωπαϊκές Οικονομικές Σχέσεις

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ II, ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ, ΔΙΟΙΚΗΣΗ - ΜΑΡΚΕΤΙΝΓΚ, ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΔΙΕΘΝΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ, ΕΠΙΛΟΓΗ,

ΜΑΘΗΜΑΤΑ 8ΟΥ ΕΞΑΜΗΝΟΥ

Κατεύθυνση I: Διεθνείς και Ευρωπαϊκοί Θεσμοί

ΔΙΕΘΝΕΙΣ & ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΙ ΘΕΣΜΟΙ ΙΙ, ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΙΙ, ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΈΝΩΣΗ,

ΔΙΕΘΝΕΣ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ, ΕΠΙΛΟΓΗ, ΓΑΛΛΙΚΗ ΟΡΟΛΟΓΙΑ Ή ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΟΡΟΛΟΓΙΑ

Κατεύθυνση ΙΙ: Διεθνής και Ευρωπαϊκή Πολιτική

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΙΙ, ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΘΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΘΕΩΡΙΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΩΝ, ΕΠΙΛΟΓΗ, ΓΑΛΛΙΚΗ ΟΡΟΛΟΓΙΑ Ή ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΟΡΟΛΟΓΙΑ

Κατεύθυνση ΙΙΙ: Διεθνείς και Ευρωπαϊκές Οικονομικές Σχέσεις

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΙΙ, ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΔΙΕΘΝΕΣ ΜΑΡΚΕΤΙΝΓΚ, ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ, ΕΠΙΛΟΓΗ, ΓΑΛΛΙΚΗ ΟΡΟΛΟΓΙΑ Ή ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΟΡΟΛΟΓΙΑ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ 5ΟΥ – 7ΟΥ ΕΞΑΜΗΝΟΥ

ΔΙΑΤΛΑΝΤΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Σκοπός του μαθήματος αποτελεί η εξοικείωση με τα χαρακτηριστικά και τη στρατηγική σημασία του ευρωατλαντικού χώρου. Το μάθημα χωρίζεται σε δύο μέρη: στο πρώτο γίνεται μια εισαγωγική ανάλυση και εκτίθενται οι ιστορικές καταβολές της ευρωατλαντικής σχέσης. Στο δεύτερο μέρος αναλύεται η σχέση ΕΕ (ΕΠΑΑ) και ΝΑΤΟ. Το συνολικό αυτό εγχείρημα θα γίνει εφικτό μέσα από τις ex cathedra παραδόσεις και τα σεμινάρια εκ μέρους των φοιτητών εισαγωγική ανάλυση και ιστορικές καταβολές.

ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Το μάθημα θα επικεντρωθεί στις διεθνείς σχέσεις της Νοτιοανατολικής Ευρώπης (ΝΑΕ). Πρώτα θα υπάρξει μια σύντομη ιστορική ανάλυση της Βαλκανικής Χερσονήσου κατά την περίοδο της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Κατόπιν θα αναλυθούν οι διεθνείς σχέσεις της περιοχής κατά την διάρκεια των Βαλκανικών πολέμων, του Πρώτου και Δευτέρου παγκοσμίου Πολέμου, καθώς και του Ψυχρού Πολέμου. Ιδιαίτερη έμφαση θα δοθεί στις διεθνείς σχέσεις και περιφερειακές επιπτώσεις της διάλυσης θεωριών των διεθνών σχέσεων. Θα μελετηθούν σε βάθος οι κρίσεις στην Βοσνία, στο Κόσοβο και στην ΠΓΔΜ. Έμφαση θα δοθεί στον ρόλο που έχουν διαδραματίσει στην περιοχή η Ελλάδα, οι διάφοροι διεθνείς οργανισμοί και κυρίως η Ευρωπαϊκή Ένωση και ο ΟΗΕ. Τέλος θα υπάρξει προσπάθεια προβληματισμού για το μέλλον της ΝΑΕ, μέσω της μελέτης των παραγόντων σταθερότητας και αποσταθεροποίησης, το ρόλο των Βαλκανικών λαών, των διεθνών οργανισμών, των μεγάλων δυνάμεων αλλά και των κρατών της περιοχής σε συνδυασμό με τις θεωρητικές προσεγγίσεις της επιστήμης των διεθνών σχέσεων.

ΔΙΚΑΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΈΝΩΣΗΣ ΙΙ: ΣΥΣΤΗΜΑ ΈΝΝΟΜΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Στο μάθημα αυτό διδάσκεται το κοινοτικό σύστημα έννομης προστασίας, κύρια αποστολή του οποίου είναι η ερμηνεία του δικαίου, η επίλυση διαφορών και η προστασία των υποκειμένων του δικαίου στην κοινοτική έννομη τάξη. Εξετάζονται ο ρόλος και η λειτουργία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών κοινοτήτων και του Πρωτοδικείου, οι κύριες αρμοδιότητές τους, τα βασικά μέσα έννομης προστασίας (άμεσες προσφυγές και προδικαστική παραπομπή) καθώς και η δικαστική προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων. Η διδασκαλία περιλαμβάνει σεμιναριακές παραδόσεις και εκπόνηση εργασιών

ΕΙΔΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥ: Το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας

Αντικείμενο των παραδόσεων και σεμιναρίων αποτελεί η λεπτομερής παρουσίαση και ανάλυση των νομοπαραγωγικών διαδικασιών και θεσμών του κλάδου του διεθνούς δικαίου που ρυθμίζει τις έννομες σχέσεις των κρατών στις θάλασσες.

Ειδικότερα εξετάζονται οι αρμοδιότητες των κρατών κατά θαλάσσια ζώνη όπως ορίζεται συνεκτικά στη Σύμβαση του 1982 για το Δίκαιο της Θάλασσας και στο διεθνές έθιμο: ήτοι αρμοδιότητες στην αιγιαλίτιδα ζώνη και τα εσωτερικά ύδατα, στην υφαλοκρηπίδα, στην αποκλειστική οικονομική ζώνη, την ανοικτή θάλασσα καθώς και το διεθνή βυθό. Στο πλαίσιο αυτό διεξοδικώς αναλύονται οι αρχές του δικαίου της θάλασσας και οι συμβατικές και εθιμικές διατάξεις που ισχύουν κατά θαλάσσια ζώνη.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ 6ΟΥ – 8ΟΥ ΕΞΑΜΗΝΟΥ

ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΈΝΩΣΗΣ ΜΕ ΑΝΑΠΤΥΣΣΟΜΕΝΕΣ ΧΩΡΕΣ

ΔΙΕΘΝΗΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΣΕ ΜΕΤΑΒΑΣΗ

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΈΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΜΕ ΈΜΦΑΣΗ ΣΤΙΣ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΘΕΜΑΤΑ ΕΙΔΙΚΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΑΣ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΣΤΗ ΑΓΓΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ